

Fotoutställning DIFO Kollektion

Guld

"En vanlig dag" (Carina Hedlund) - En lågmäld svartvit betraktelse över en vardag med guldkant, med fokus på omtanke, värme och grannsämja. I omsorgen om den överlämnade växten spirar en framtidstro och den röda tråden framträder helt självklart genom de fem fångade ögonblicken. Spontant, finstämt och värmande.

Silver

"End of the road" (Sture Marklund) - Vid vägs ände har naturen tagit över vad människan skapat. Med skogens obändiga kraft pyntas och smyckas bilvraken och bildar ett färgstarkt konstverk i symbios med den omgivande naturen. Bildernas färgval förstärker och lyfter upplevelsen av själva förgängelsen, men fram träder också en förnimmelse av skönheten i 50- och 60-talens rundnätta design. En härligt färgstark tolkning av "slutet på vägen".

Brons

"Wheels" (Tommy Lie) - Alla var där; rumlarna, picknick-gänget, buggarna, "Olle" 12 år samt "Bertil" 75, han som väntat hela dagen på att kanske få se sin gamla Anglia vingla förbi. Bakom den lite blygsamt valda rubriken Wheels, döljer sig en hel värld av upplevelser, perspektiv och berättelser under samma tema, allt snyggt fångat i fem väl valda ögonblickssekvenser. En vinnarkollektion om den hade haft en mer träffsäker rubrik.

Diplom

"Sommarnöjet" (Åke Andersson) - Ett besök i resterna av en svunnen tid, då sommarnöjet kunde erbjuda en enkel stuga med en veranda täckt av ett räfflat plast-tak, en nedlegad fjädersäng samt ett utedass vid skogsbrynet. Nu har naturen flyttat in och berättelsen är återgiven i förlåtande svartvitt. Drömsk och poetisk nostalgi.

"Rost" (Kjell Eriksson) - Tids nog talar fukten och syret, om vi bara har tid att vänta. Rostens vackra färger i alla nyanser av rött och gult glider över järnbeslag, brickor och muttrar och inte ens en sentida skylt till hemlighuset undgår dess övertalande kemi. Detaljerat, komponerat och elegant, där tre bilder har sin gemensamma historia medan en bild gör en egen utflykt i rostens vackra vindlingar.

"Vatten - bara vanligt vatten" (Annika Öhman) - Vår, sommar, höst och vinter, en återkommande historia av förändring. Två av årstiderna i bildserien utgör ett par, men våren och vintern vill visst tala för sig själva? Kanske är berättelsen inte bara om "vanligt vatten" utan om ett samspel mellan, eller kanske till och med om det stora avståndet mellan de olika upplevelserna av de olika årstiderna? Underbara bilder med enskilt tydlig komposition där berättelsen döljs i en lite spretig presentation.

Övriga

"Pylonen" (Bert Grahn) - En grafiskt vacker bildserie med snyggt ljusspel i vitt och svart över de skarpa metalliska formerna. Där står himlens mjuka former i tydlig kontrast. Kanske hade en bild av båda pylonerna ja, till och med hela den mäktiga skapelsen satt en bekräftande punkt för bildserien som kanske är berättelsen om en dag på bron

"Musikanter" (Mats Kyrö) – Man kan nästan höra musiken ljuda genom personligheterna, färgerna, och perspektiven. Skärpan i återgivningen ger mersmak – vad mer finns att berätta? En och en kramar musikerna fram sina sublimes toner, eller hör vi en hel orkester? Musikanterna har vårt fokus men lite nyfiken blir man ändå på det gnistrande instrumentet som bitvis döljer sig på bild två och som gäcker vår fantasi. Känsla, form och färg lyfter en förnimmelse av svepande magiska toner.

"Space" (Cecilia Lindqvist) – Kanske är det Saturnus, Venus och Jupiter vi ser från vår farkost? Ett fyrverkeri av eld och värme slår emot betraktaren som sugts ut i ett lockande blodrött inferno. Härliga kreativa kompositioner med skiftande textur och samtidigt (kanske) med en glimt i ögat; för vad gör egentligen pacman därute i rymden?

"Satis" (Sam Marklund) – Storslagna bilder av ett landskap i höstflor, där två av dem på ett självklart sätt återger naturens mäktiga måleri. I ett utsnitt av den första bilden vägleds vi in i bild tre, och vi rör oss med ens från macro-kosmos till micro-kosmos men tappar därmed något av tråden i själva berättelsen. Visst är det Satis men vem ska berätta historien för oss, om detta fantastiska sceneri? Har bild två kanske också ett micro-kosmos som kan sluta cirkeln? Friskt, färgmättat men kanske inte helt avslutat.

"Bess" (Sanna Lindqvist) – Bess är vår huvudkaraktär; hon springer, får sitt uppdrag, springer igen och når stolt målet! Bollen är grön, gräset är grönt och hundens rödgula päls kontrasterar fint mot omgivningen. Måhända hade Bess kunnat få en tydligare huvudroll i bilderna redan från början och sluppit de konkurrerande männen i bakgrunden, för det är ju ändå hon som är stjärnan här, i berättelsen om just Bess! Glatt, charmigt och fartfylt!

"Gotländskt fiskeläge" (Eva Liedgren) – De står där de alltid har stått, de gamla stenhusen vid havet. Tomma och tysta väntar de på att någon ska berätta deras historia. Har fisken i havet tagit slut? Har fiskarna själva gett upp? Väntar de på sina sommargäster? Bilderna är finstämda, lågmälda och har i sin svartvita enkelhet tydliga kontraster i fokus och strukturer. Men vad händer egentligen här – återstår bara tomheten eller väntar ett skeende bakom nästa stenknut?

"Frank Zappa" Rickard Ingman" – Kanske var det under den där konserten på 70-talet, då den världsberömda artisten gästade Skansen, som den här historien utspelar sig? Zappas samspel med gitarristerna i bandet, tungvrickningarna mot publiken och det egna sololiret fick troligen publiken att både luftgitarrspela och babbla med i de intrikata texterna. En kväll att minnas för den inbitne. Bilderna saknar en viss skärpa men kanske speglar de därför oskarpan i minnesbilderna från den konserten, som många år senare är på väg att suddas ut?

"1800-talskläder" (Tommy Lundberg) – Helbild, närbild och porträttbild av en gentleman med ytterst proper stil från en annan tid. Skärpan är oklanderlig och detaljerna i bild två och tre extremt framträdande. Måhända är serien snarare ett porträtt av en man i 1800-talsstil än en exposé över 1800-talskläder. Stilfullt, detaljerat men med en något nedtonad berättelse.

Tankar om utställningen

Att bedöma en fotokollektion är en grannlaga uppgift. Det är lätt att hitta fel när man egentligen letar efter kvaliteter, trots att alla bilderna är skickligt genomförda med väl valda motiv. Att i varje enskild kollektion hitta en berättelse, kräver ibland en kunskap om själva sammanhanget för att kunna förstås fullt ut. Man kan kanske tycka att bilderna ska tala för sig själva men ofta är ändå väl förankrade och vägledande titlar viktiga ledtrådar, för att betraktaren ska kunna uppfatta och ta till sig hela berättelsen. En välformulerad titel skapar också en nyfikenhet hos åskådaren som aktivt och systematiskt kommer att söka varje historias kärna, för att sedan processa den genom sitt eget perspektiv. Därmed skapas en igenkänning och en förståelse och kanske till och med en vilja att göra

berättelsen till sin. När detta sker har bilden och betraktarens mötts i en slags gemensam överenskommelse och konstverket kan därmed nå sin fulla potential.

Arbetet med att bedöma de fjorton kollektionerna har varit både spännande och uppiggande och med tanke på den höga kvalitet som alla bildserierna erbjuder har det samtidigt varit en utmaning att utse några få till de första placeringarna.

Ett givande och intressant uppdrag och vi tackar för förtroendet: Cathrine Anderholdt, Jessica Rönnberg och Linda Sandberg